

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 25. november 2004
Kontor: 4.s.kt.
J.nr.: 2004-1330-11
Sagsbeh.: TBA
Fil-navn: Dokument 6

Besvarelse af spørgsmål nr. 30 (ad L 102 - Forslag til lov om ændring af offentlig sygesikring, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 24. november 2004

Spørgsmål 30:

"Ministeren anmodes om at redegøre for de administrative konsekvenser forbundet med, at lægen skal ansøge om tilladelse til anvendelse af alternative medicinprodukter til forhøjet tilskud til patienter, der ikke kan tåle det billigste præparat."

Svar:

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 11, skal lægen i forbindelse med ansøgning til Lægemiddelstyrelsen om forhøjet tilskud til et lægemiddel begrunde ved objektive fund, hvorfor det må anses for nødvendigt, at patienten behandles specielt med dette lægemiddel i stedet for billigere synonyme lægemidler i samme tilskudsprisgruppe. Begrundelsen suppleres eventuelt med udskrivningsbreve fra sygehusafdelinger og/eller speciallægeudtalelser til støtte for ansøgningen samt eventuel anden relevant dokumentation. Det skal herudover fremgå, hvorfor ingen af de billigere lægemidler kan anvendes.

Lægemiddelstyrelsen træffer – som oplyst i spørgsmål 2 – afgørelse om tildeling af forhøjet tilskud træffes senest 14 dage efter, at Lægemiddelstyrelsen har modtaget lægens ansøgning om forhøjet tilskud. Tilskuddet bevilliges med tilbagevirkende kraft.

Lægemiddelstyrelsens bevillinger af forhøjet tilskud er permanente. Lægen skal således som udgangspunkt kun ansøge Lægemiddelstyrelsen om forhøjet tilskud én gang for hver enkelt patient.

Spørgsmålet om betaling for en læges honorar i forbindelse med udfyldelse af ansøgning om forhøjet tilskud er ikke reguleret i landsoverenskomsten om almen lægegering. Lægen kan derfor tage et honorar herfor.